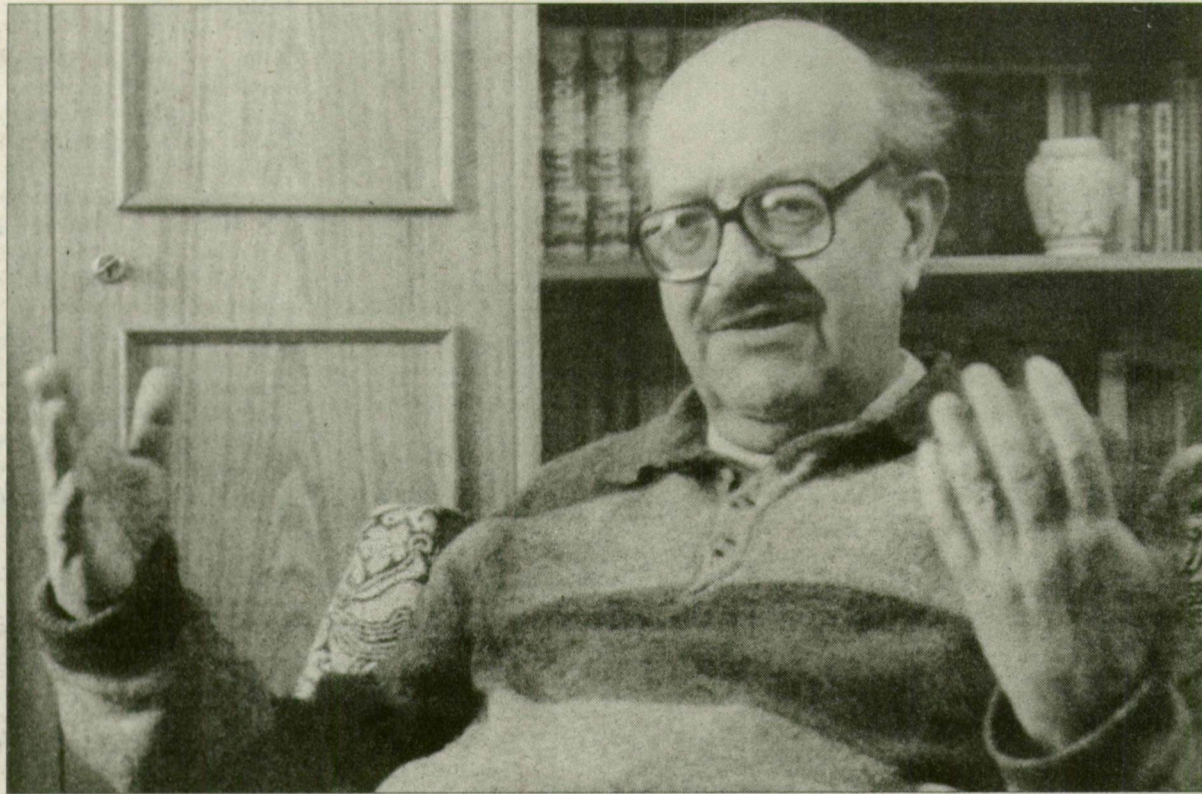

MA

● Csetri Lajos kiskeresztje

„Elbliccelt” műtétek után

Dr. Csetri Lajos: Első dolgozatom ötvenhatban jelent meg. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Amikor egyetemi polgárok lettünk ennek is negyvennégy éve már, és néminemű katalógusokat állítottak össze, Csetri Maricához érve sorra megkérdezték tanáraink: a Csetri Lajos húga lenne? Levontuk a következtést: nem akar ki, akinek a bátyját mindenki ismeri. Az meg később tűnt föl, hogy valami nagy bajnak kellett történnie, ha mindenki számon tartja ugyan, mégse maradt az egyetem oktatói között. Legalább most, amikor a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje kitüntetéséhez gratulálunk, rákérdezhettem.

● Hogyan is történt?
– Ne keress mögötte politikát. Már a harmadik betegségem kezdődött...
● Pardon! Az elsőről se tudtam.
– Amerikai fogságba estem a háború végén, ott kaptam.
● Te vagy az első, aki ott is bajt szerzett magának?
– A hadifogság ott is fogság volt, a magam száznolcvankét centijével 52 kilót nyomtam, amikor hazaértem, de ebből is lepungáltak másfél liter a szegedi klinikán. Az első évet végig betegeskedtem, és többször is rádup-

láztam. Református pap szerettem volna lenni, de megfurdtem egyszer a Balatonban, kiújult a bajom, Budakeszin kötöttem ki, a szanatóriumban. Betegen nem mehettem Pestre papságot tanulni. Három tárgyból tett kollokvium árán mindjárt másodéves lehettem a szegedi bölcsészkaron, évet tehát nem vesztettem. Eljutottam közben Gyulára, a kórházba, ahol meg kellett volna operálniuk, ám azt mondta a főorvos, nem vállalja a kockázatot. Ellenben, ha szép csöndesen élek, ha nyugdíjasként sétálgatok, néhány évet még élhetnek. Hol voltam akkor még a nyugdíjas kortól!

● Isten éltesen hetvenedik születésnapodon! Ehhez képest sok néhány évet élhettél.
– Az egyetem után Szentre mehettem, többek között szakértségségeket is tanítottam. Legfőbb hozadéka ennek az időnek: ott ismertem meg feleségemet. Igaz, eljutottam arra a mélypontra, hogy mondtam neki, visszaadom szavadat, betegségre nem lehet jövendőt építeni, de ő kintartott mellettem. Kilencvenháromban két szívinfarktusom is volt, bájpasz-műtétet akartak végrehajtani rajtam, de arról is lemondtak, akkora lett volna a kockázat.

● Két nagy műtétet szerencsésen elblicceltél tehát, de ezért még nem adogatnak kiskeresztet.

– Ilyen-olyan kacskarin-gók után a Somogyi-könyvtárban kötöttem ki, a tájékoztató szolgálatnál. Szauder József volt a tanszékvezető, amikor 1963-ban meghívtak az egyetemre, kezdő tanársegédnek. Három év múlva doktoráltam, négy évre rá adjunktus lettem, 78-ban docens és kandidátúra – édesanyámnak, szegény, akkor halt meg –, 88-ban nagydoktori, és csak 89-ben lehettem egyetemj tanár.

● Ezek is a hivatalos lépések leginkább, ezért se jár mindig kitüntetés.

– Most kapaszkodj meg! Mások indoklásában sorra szerepelt, hogy egyetemi tanár, vagy tanszékvezető docens, az enyémekben minderről szó se esett.

● Hanem? Szó szerint mondjad!

– Az újságból idézem: Életművéért dr. Csetri Lajosnak, az irodalomtudomány doktorának, irodalomtörténésznek, kritikusnak. Arra következtettek, akik fölterjesztettek, jelezni akarták, hogy publikációs tevékenységemet tartják érdemesnek.

● Számot szoktak ilyenkor mondani.

– Százharmincegy-néhány dolgozatot jelent meg, némelyik idegen nyelven is, beleértve a könyveket is. De ehhez is kiegészítést kell fűzőm.

● Ha nem kibebítenni akarod, akkor jöhét.

– Első tanulmányom ötvenhatban jelent meg, amikor már szabadabbban lehetett gondolkodni, a második pedig 59-ben. Akkor is nekimentem az éppen ügyeletes félisten-ségnek, utalván rá, korábban egészen másokat mondott, mire ő a maga göggyével kijelentette, nem szabad hagyni, hogy csitri-csutrik belebeszéljenek az irodalompolitikába. Elhajlóként tehát sok jóra nem számíthattam. Amikor az ember nagy megalkuvásokkal tudta volna csak saját gondolatait közzétenni, akkor inkább nem publikáltam.

● Így aztán nem is kell megtagadnod egyiket se?

– Mindet vállalom, az utolsó betűig. Igaz, ha az szerepel az indoklásban, hogy életművemért kaptam, akkor talán befejeztek is tekintik munkásságomat, de ha a két súlyos műtétet sikerült „elbliccelnem”, ahogy te fogalmaztál, ezt is szeretném. Folytatnám, amíg lehet.

● Kívánjuk mi is, egészséggel.

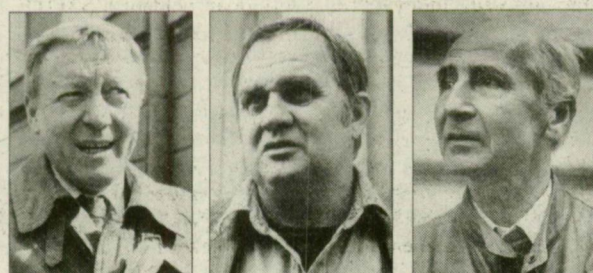
Horváth Dezső

Újtavítási munkálatokat végeznek a 43. számú főút Szegedet érintő részének két szakaszán. Először a Temesvári körúton bontották fel a burkolatot, néhány napja pedig már a Párizsi körúton is dolgoznak a munkagépek. Megkérdeztük a szegedi polgárokat, mi a véleményük a körülbelül júniusig tartó útlezárásokról?

Alexi János, közgazdász:
– A munkálatok elkezdése előtt a lakosságot pontosan és időben informálni kellett volna, mennyi ideig dolgoznak, és milyen munkákat végeznek a nagykörúton. Már év eleje óta végezhetnék ezt a felújítást, hiszen januárban és februárban jó idő volt. Szerintem jogos a közlekedők felzúdulása: mi-ért most kezdték el a város legfontosabb útjainak helyreállítását? Másrésztől azonban a burkolat annyira elhasználódott, hogy elenged-

? a hét kérdése

Mit szólnak az útlezárásokhoz?

Alexi János, Lisztóczy István és Kreuter Vilmos. (Fotó: Somogyi Károlyné)

hetetlen a javítás, ezért első-sorban kompromisszumra van szükség a kivitelező cég és az autósok között.

Lisztóczy István, vállalkozó:

gok sietnek, nem figyelnek egymásra. Most a legforgalmasabb szakaszon, a Nagykörúton lévő lezárások csak fokozzák a közlekedők türelmetlenségét. A határidőt tartani kell, mert nyakunkon a turisztaszézon, és a város nem fogadhatja a vendégeit össze-vissza dúrt utakkal.

Kreuter Vilmos, kollégiumi igazgató:

– Kényszerhelyzetben vagyunk, ugyanis az egész országban rossz az utak minősége, ezen sürgősen javítani kell, s ez alól Szeged sem kivétel. Az átmenő forgalom szempontjából legfontosabb út felbontása miatt a város közlekedése szinte megbénul, mert nincs elegendő pénze a városnak elkerülő utak építésére. Én kerékpárral járok munkába, mert kocsi-val nem tudok eljutni sehova. A Temesvári körúton például naponta kerekkezek és látom, ahogy az autósok csúcsidőben araszolva haladnak előre.

K. T.

miről írt a DM?

● 75 éve

Glattfelder püspök Szegeden

A város hatósága és közönsége díszes keretek között fogadja a mostantól véglegesen ideérkező püspököt, akit a románok üldöztek ki az elszakított Temesvárról. A díszes fogadtatással akarjuk dokumentálni a város szeretetét és ragaszkodását. A Boldogasszony sugárúton a Rozália kápolnáig kísérik a pü-

pököt. Onnan főpásztori or-nátusban vonul a Belvárosi templomba. A román nyu-gati hadsereg parancsnoka rendeletet adott ki, amelyben Temesvár kerületében életbe lépteti az ostromállapotot. Valószínű a Glattfelder püspök ismert pásztor-leve után keletkezett igaz-tottság ijesztette meg a pa-rancsnokot. (1923)

● 50 éve

A tőkésék és az államosítás

A Magyar Köztársaság kormányának a mai napon hozott határozata értelmében mintegy 500 magyarországi üzemi állami tulajdonba kerül. Az utóbbi időben számos jel mutatott arra, hogy a tőkésék egy része kezdi kivonni tőkét az üzemek-

ből, s mindinkább akadályo-akat gördít a termelés elé. A kormány határozata értelmében államosítandó üze-mek állami tulajdonbavétele nem egyéb, mint a társadal-mi igazságosság legelemibb követelményeinek megvalósítása. (1948)

● 25 éve

Megemlékezések a gyárakban

Az államosítás negyed-százados évfordulójáról tegnap megemlékeztek Szeged gyáraiban. A Sze-gedi Kenderfonógyárban délelőtt tíz órakor megszólaltak a szirénák, és öt percre leálltak a gépek. A mű-helyek vezetői rövid be-

szédben méltatták az 1948. március 25-én elhatározott államosítást, amikor a dolgozó nép birtokába kerültek a száz munkásnál nagyobb létszámmal termelő vállala-tok, illetve a gazdasági élet-meghatározó szerepet játszó gyárak. (1973)

● Dreher Ragtime és Jazz Fesztivál – Szegeden is

Amerikai, mint az almatorta

● Munkatársunktól

A Budapesti Tavasz Fesztivál programjához kapcsolódva Peter Tufo, az Egyesült Államok magyarországi nagykövete fővédnökségével Dreher „Bohém” Ragtime és Jazz Fesztivált rendeznek ezekben a napokban az ország több városában. A kecskeméti központú fesztiválból Szeged sem marad ki: pénteken este az Ifjúsági Házban a helyiek mellett egy profi amerikai zenekar is fellép.

„A jazz épp annyira amerikai, mint az almatorta. Nem is lehetne ez másképpen, hiszen ez a zene az Egyesült Államokban született. De mint országunk, ételeink vagy népeink is, a jazz is ötvözet, melynek kialakulásához egy egész világ járult hozzá. Ennek során a jazz ritmusát Afrikából, a dallamokat és a harmóniát pedig Európából vették át” – írja ajánlójában Peter Tufo amerikai nagykövet, aki vál-

alta a rendezvénysorozat fővédnöki tisztét.

A Dreher „Bohém” Ragtime és Jazz Fesztivál szegedi koncertjének március 27-én (pénteken) 19 órától az Ifjúsági Ház ad otthont. A helybeli zenekarok, a Storyville Jazz Band, a Molnár Dixieland Band és a Rambling Blues mellett fellép a több mint negyedszázada alakult kaliforniai professzionális együttes, a Port City Jazz Band is. Az öttagú zenekar főleg nagy szabadtéri rendezvényeken, ipari vásárokon és monstre jazzfesztiválokön játszik Amerika-szer-te. Stílusukra a kulturált, visszafogott hangzás jellemző, amely ugyanakkor sodró lendülettel párosul. reperto-árjukon főként a '20-as, '30-as évek nagy fekete jazz-zenészeinek szerzeményei szerepelnek, ötletes hangszere-lés, invenciózus szólók teru-lt hozzá. Ennek során a jazz ritmusát Afrikából, a dallamokat és a harmóniát pedig Európából vették át” – írja ajánlójában Peter Tufo amerikai nagykövet, aki vál-

H. Sz.

Az Egyesült Államokból érkezik a Port City Jazz Band. (DM-fotó)